

N:o 60.

Af Herr **C. A. Sandstedt**: Om upphörande af den nu utgående personliga skyddsafgiften och utgörande af ett deremot svarande belopp till folkundervisningens förbättring och utveckling.

Under tacksamt erkännande af hvad Regering, Rikets Ständer och församlingarne hafva gjort till folkupplysningens befrämjande, kan man dock icke förneka, att vi ännu stå fjerran från målet. De betydliga anslag, som blifvit för ändamålet beviljade, hafva kräft ständigt nya uppföringar å församlingarnes sida, såvida man af anslaget velat komma i åtnjutande. På många ställen har man snart ingenting mer att offra, och det är fara värdt att folkundervisningen derstädes utan vidare mellankomst å Statens sida skulle stanna i sitt närvarande ofulländade skick. Ingenting kan för folkskolan, dess bestånd och utveckling vara skadligare än tvångsåtgärder, hvilka således böra sorgfälligt undvikas; de torde icke heller behövas.

Enligt mitt förmenande skulle folkundervisningen bäst befrämjas, om hela den personliga skyddsafgiften öfvergår till folkskoleafgift. Jag vågar alltså förnya det vid föregående Riksmöten väckta förslag,

att den nu utgående personliga skyddsafgiften efter första artikeln må såsom bevillning till Statsverket upphöra och ett deremot fullt svarande belopp till folkundervisningens förbättring och utveckling utgöras af hvarje mantalsskrifven person samt debiteras, uppbäras och fördelas på samma sätt som den nuvarande folkskoleafgiften.

Stockholm den 21 Januari 1867.

A. J. Sandstedt
från Jönköpings län.